

„Jer, nézd a Balatont, mikor a nap reggeli lángja
Tükrözetén reszket, s mikor a hold fényre alatt ég!”

(Berzsenyi Dániel: A Balaton)

Mozaikok egy balatoni táborról

2023. július 3. A hatvani vasútállomás előtti terület. Sokan váraкоznak, bár még elég korán van: reggel fél 8. Ahhoz képest, hogy már javában tart a vakáció, különösen sok a gyerek. Miért vannak itt ennyien? Arra várnak, hogy végre bepakolhassák a bőröndjeiket a kisbuszokba, és felszállva a vonatra elindulhassanak Balatonszárszó felé, hogy ezen a héten részesei lehessenek a már évek óta hagyományosan megszervezett hittanos tábornak.

Minden bőrönd sikeresen a helyére került – bár kellett egy kis logisztika a gyerekek és felnőttek csomagjaihoz -, és a szülők integetésétől kísérve kigördült a vonat az állomásról. Többen rutinos táborozók, ismerték is egymást, de voltak új gyerekek is, így már az úton elkezdődött az ismerkedés és a beszélgetés. Szerencsére egyenesen Balatonszárszóra vitt bennünket a vonat, sehol sem kellett átszállni.

Jó időben érkeztünk, és sikerült gyorsan elfoglalni a szobákat, ahol mindannyian kipakoltunk és pihentünk egy keveset. A gyerekek hamar „belakták” az üdülő egész területét, ami nem csoda ekkora létszámnál. Ezzel a július 3-ai délutánnal kezdetét vette a TÁBOR.

Aztán észrevétlenül haladt az idő, és nagyon hamar – talán túl hamar is – elérkezett 2023. július 7-e. A kép hasonló: ismét a hatvani vasútállomás területe, este fél nyolc. Ismét sokan váraкоznak együtt, de most a Balatonról érkező vonat peronja mellett, a legtöbben szülők. Különbség azonban mégiscsak van, hiszen már nem aggódnak, mert minden gyermek épségben hazaért az ötnapos táborból. Sőt....! Látva gyermekeik mosolygó, kissé kipirult arcát, hallgatva az élménybeszámolókat, melyek a héten többnyire elmaradtak - mobiltelefon ide, Facebook oda -, mindenki nyugodtan váraкоzott a csomagokra. Jó is volt így, mert maradt még egy kis idő a búcsúzkodásra, az utolsó „táboros” ölelésekre.

Miért volt nehéz ezen az estén sokaknak hazamenni? Elevenítsük fel néhány mozzanatát ennek az ötnapos tábornak, és mindenki rájön a titokra.

A hétfői utazás – csomagcipelés nélkül – nem volt fárasztó, de ránk fért egy kis pihenés a kora délutáni órákban. Ezután megalakultak a vegyes csoportok (kor és település szerint is vegyes), és hozzá is fogtak egy kihúzott bibliai történet tetszőleges feldolgozásához. Minden táborozó kihúzta annak a nevét, akinek „angyalkája” lett a tábor idejére, majd a balatonszárszói templomban megtartott kezdő Szentmisén kértünk áldást a táborra és a táborozókra József atya irányításával. A finom vacsora után hűsölhettünk az üdülő medencéjének vizében. 22 órától

lassan elcsendesedett a tábor, és előbb, de inkább utóbb mindenkinek sikerült álomra hajtania a fejét.

Sajnos kedden kissé esős időre ébredtünk, mely felborította eredeti terveinket. Így délelőtt a csapatok összemérték erejüket, ügyességüket különböző állomásokon érdekes feladatokban, de estére a nap is visszatért, így végre fürödhettünk a Balatonban is. Lefekvés előtt a Rózsafüzér imádság tette teljessé napunkat.

Szerdán Tihany felé vettük az irányt, illetve a hajó útját. Egy kisfilm segítségével betekintést nyerhettünk a szerzetesek életébe, majd az apátsági templomban részletesen megismerhettük a Tihanyi apátság történetét. Mivel elég későn értünk vissza a szállásunkra, és az idő is megengedte, ezért vacsora után ismét a Balatont választottuk. Nemcsak a kellemes hőmérsékletű víz, hanem a gyönyörű naplemente is méltó befejezése volt ennek a napnak.

Csütörtökön délelőtt „elővettük” a tánccipőket, és megtanultunk 1-2 néptáncot, valamint néhány egyszerűbb moderntánc koreográfiát is. Az ebéd és egy kis pihenő után utolsó teljes napunk délutánját szintén a Balatonban, illetve partján töltöttük. Vacsora előtt ismét a szárszói templomban köszöntük meg, hogy ez a tábor is jól sikerült. Nem maradhatott el az este fénypontja, a „csurgatott” kenyér sem.

A programok közötti időben sem maradt senki tétlen: beszélgetések révén barátságok szövődtek; többször előkerültek a társasjátékok, kártyák; de a napi „pótvacsorák” is mozgást eredményeztek, a büféről nem is beszélve.

Pénteken reggel már készülődünk, csomagolnunk kellett, amit mindannyian gyorsan és ügyesen megoldottunk. A délelőtt folyamán kihirdettük a versenyek eredményeit: vetélkedő, szobák tisztasága, és sor került az „angyalkák” felfedésére is. Ebéd után még egy kis medencézés, illetve a József Attila Emlékház megtekintése zárta idei táborunkat.

Köszönjük az Egri Főegyházmegyének és a szülőknek a támogatását, valamint mindenki áldozatos munkáját!

Apc, 2023. július 14.

Szuhányiné Zsák Zsuzsanna
szervező

